

*feestelijke
voorleesverhalen*

HET JAAR ROND

*Evelien van Dort
Met illustraties van Daniëlle Schothorst*

EVELIEN VAN DORT

MET ILLUSTRATIES VAN DANIELLE SCHOTHORST

HET JAAR ROND

Feestelijke voorleesverhalen

KokBoekencentrum Uitgevers • Utrecht

Oma, je bent zo lief

Ontwerp omslag: Tineke Werkt

Illustraties omslag en binnenwerk: Daniëlle Schothorst

Lay-out binnenwerk: Studio Mol

ISBN 978 90 266 2334 9

ISBN 978 90 266 2335 6 (e-book)

NUR 277

www.kokboekencentrum.nl

© 2020 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

INHOUD

ZOMERVAKANTIE

9

1. Ijsjes praten niet	10
2. Chocoladevoeten	14
3. Noor ziet een hittegolf	17
4. Groene oren	20
5. Eiland-oma	24
6. Kampioen zwemkikker	27
7. Poepkoe	31
8. Krokodillensoep	34
9. Kibbeling	37
10. Noor gaat ervandoor	41
11. De knot van juf Sofie	45
12. Moddermonsters	49
13. Pannenkoeken en soep met oma-balletjes	54

WEER NAAR SCHOOL

59

14. Eerste schooldag	60
15. Een paarse tong	64
16. Omgekeerde wereld	68
17. Tandefee	71
18. Trappel-appel	74
19. Noor is jarig	78
20. Gouden-appel-feestje	82
21. Notenkraker	88
22. Familie egel en muis	92
23. Lucas fietst zelluf	96
24. Oma-middag	99

HERFST

105

25. Takkenberg nummer 1	106
26. Seld-sa-mei	112
27. Een spekkie-boom	117
28. Aap en Beer zijn jarig	121
29. Eekhoorn Roetsj	126
30. Lampionnenoptocht	130
<i>(hierin opgenomen: Het verhaal van Sint-Maarten*)</i>	
31. Ganzen op reis	136
32. Roska de reddingshond	140
33. Een muis in huis	145

SINTERKLAASTIJD

151

34. Een brief van Sinterklaas	152
35. Sint komt aan in de stad	155
36. Waar is Lucas?	160
37. Het huis van Sinterklaas	164
38. Klim-en-klauter-pietendag	170
39. Piet eet pepernoten	174
40. Sinterklaas is jarig	177

ADVENTSTIJD EN KERST

183

41. Muis en roodborst	184
<i>(hierin opgenomen: Het verhaal van Maria's tocht langs de sterren*)</i>	
42. Een sneeuwsoes met hagelslag	188
43. Lucas de sneeuwklusser	190
44. Gans gered!	195
45. Achteruit sleeën met ogen dicht	199
46. Kaarsen van echte bijenwas	204
47. De lieve ezel en het kwikstaartje*	208
48. Kampioen onderwaterduiker	214
49. De mooie vlecht	220
50. Kerstspel	224
51. Fijne kerstwensen	228

WINTER **233**

52. Tinteltenen	234
53. Papa de oliebollebakker	238
54. Gelukkig nieuwjaar voor de vogels	244
55. Drie koningen zien een ster	247
<i>(hierin opgenomen: Het verhaal van de drie wijzen uit het oosten*)</i>	
56. Grote reus en stoute kabouter	251
57. Alle dieren in de ark	255
58. Het graf van opa	259
59. Doornroosje danst de polonaise	262
60. Een tweelinglam	266
61. Lammie krijgt melk	270
62. Lep-lam-tuin	274

LENTE **279**

63. Bezoek	280
64. Een beetje blijer	284
65. Een proefbroodje	287
66. Pasen	291
<i>(hierin opgenomen: Het paasverhaal Lief vogeltje, wat zing je mooi)</i>	
67. Geklonterde slakkenkluijjes met gebakken pissebed	295
68. Koningsdag	299
69. Pinksterbloemen	305

DE ZOMER IN ZICHT **309**

70. Schapen scheren en een aap in de boom	310
71. Alle bloemen bloeien	314

* Deze verhalen zijn als kort verhaal los te lezen.

ZOMERVAKANTIE

1. IJSJES PRATEN NIET

‘Weet je nog de eerste keer bij ons nieuwe huis?’ vraagt Noor.
‘Wij klommen meteen op de trampoline. Papa had het over een klushuis. En mama was verliefd op het uitzicht.’

‘Oma vond het terras op palen leuk,’ vult Lucas aan. Hij draait op zijn buik en kijkt over de rand van de trampoline.
Noor blijft op haar rug liggen. Ze doet haar ogen dicht tegen de felle zon. In de zomervakantie is ze verhuisd naar het huis aan de dijk. De trampoline is leuk. In de tuin kun je fijn spelen. Iedere dag is het zomer en iedere dag is het nog steeds vakantie!
‘Hoelang nog?’ vraagt Lucas.

Noor strekt haar vingers uit. ‘Over tien dagen begint school.’
Lucas schiet in de lach. ‘Ik bedoel de ijsjes!’

Noor haalt haar schouders op. Ze heeft geen idee hoelang het duurt tot haar bakje limonade een ijsje is. Een lekker vlierbloesem-limonade-ijsje.

‘Nou?’ Lucas stoot haar aan.

‘Straks pas,’ antwoordt Noor. ‘Misschien over een uur of zo.’
Lucas knikt. Een uur klinkt te lang. Net als duur. Duur is meestal te veel om te kopen. En zuur is vies. ‘Alle woorden met uur zijn vervelend!’

‘Ben je weer aan het denken?’ zegt Noor lachend. ‘We gaan het uur korter maken.’

Ze gaat staan en springt op de trampoline. ‘Tot honderd. Oké?’ Lucas gaat ook staan en doet mee.

‘Eenentwintig, tweeëntwintig,’ telt Noor hardop.

‘Fietser!’ roept Lucas. ‘Schaap!’ Hoe hoger hij springt, hoe meer hij ziet. ‘Boot, ik zie een boot!’

Noor komt nog hoger en telt door.

Achter het huis ligt de dijk met het fietspad. Op de dijk lopen schapen. Daarachter ligt het weiland, maar het gras is door de droogte geel geworden.

Het weiland komt uit bij de rivier. Omdat het water laag staat, varen de boten laag. Noor kan de stuurhut van twee boten zien. De stuurhut is het huisje boven op het schip. In de stuurhut bestuurt de schipper het schip.

‘Toet!’ klinkt de scheepstoeter van de ene boot. ‘Toet!’ De andere boot toetert terug.

Bij iedere sprong doet Lucas zijn armen omhoog. Zo probeert hij hoger te komen.

Noor zit, en met de volgende sprong staat ze weer.

‘Tel je nog?’ vraagt Lucas al springend.

Noor wijst naar haar hoofd. Ze bedoelt dat ze vanbinnen telt, dus in gedachten. Maar ze is al lang de tel kwijt. Ach, het maakt niet uit. Misschien gaat de tijd juist sneller als je niet telt.

Even later zitten Lucas en Noor uit te puffen. Noors hele lijf voelt warm, maar haar hoofd is pas echt gloeiendheet. Net een versgebakken kroket! Zo een waar je je mond aan brandt.

Lucas heeft zweetdruppels op zijn voorhoofd.

‘Je lijkt wel een lekkend ijsje,’ zegt Noor.

‘Help, ik smelt!’ zegt Lucas. Hij ligt op zijn rug met zijn armen naast zich, zijn ogen dicht. ‘Red me! Ik smelt van de hitte.’

Noor kijkt om zich heen. ‘Ik weet wat.’ Ze springt van de

trampoline af en trekt aan de opgerolde tuinslang. Gauw draait ze de kraan open en richt de straal op Lucas.

Lucas geeft een gil, maar blijft stokstijf liggen. Dat had Noor niet verwacht. Snel draait ze de kraan dicht. Ze klimt op de trampoline en buigt zich over Lucas. Zijn shirt en korte broek hebben natte plekken. Noor trekt aan zijn arm.

‘Lucas!’

‘Ijsjes praten niet,’ antwoordt Lucas met een grote glimlach. Noor wil ook een ijsje zijn. Ze gaat net als Lucas op haar rug liggen met haar ogen dicht. De trampoline is nat, dat voelt lekker koel. Ijsje zijn is best leuk.

Opeens hoort ze het suizen van de vleugels van een vogel. Noor kijkt tussen haar wimpers door. Op de rand van de trampoline zit een zwart met witte vogel. Een ekster. Hij strekt zijn kop uit en drinkt van een plasje water.

‘Heb je dorst?’ vraagt Noor. ‘Anders ik wel.’

‘*Ek, ek,*’ krast de ekster.

‘Ek de ekster,’ zegt Noor. ‘De vogel roept zijn naam.’

‘Vroeger noemde ik een koe toch een *boe*?’ vraagt Lucas.

‘Klopt! *Tok* was een kip en *meh* een schaap.

En met *oep, oep, oep* wilde je snoep. En *ra, ra* was ranja.’

Lucas draait op zijn buik. De ekster schrikt en vliegt krassend weg.

Noor weet nog een voorbeeld. ‘Als je voor nep likte en je riep *ij*, dan...’

‘Wilde ik een ijsje!’ vult Lucas aan. ‘Kijk, zo.’

Hij doet het voor.

Noor ligt dubbel van het lachen.

2. CHOCOLADEVOETEN

Het trapje van het terras kraakt. Oma komt eraan...

‘Blijf liggen,’ fluistert Noor.

‘Slapen jullie?’ Het is de stem van oma.

‘We zijn gesmolten ijsjes,’ antwoordt Lucas.

Oma lacht. ‘Houden gesmolten ijsjes van ijsjes?’

Lucas schiet overeind. ‘Ik ben geen ijsje meer!’

‘Ik ook niet,’ zegt Noor gauw. ‘Ik ben Noor.’

‘Ja, dat zie ik.’ Oma heeft drie ijsjes in haar hand.

Even later zitten ze met zijn drieën op het trapje in de schaduw.

Het vlierbloesem-limonade-ijsje is heel koud en heel lekker.

Lucas kijkt omlaag.

‘Nu zijn onze voeten van chocolade,’ zegt hij.

Noor kijkt naar de blote voeten van oma, van Lucas en van haarzelf. Oma heeft de grootste, Lucas de kleinste. Alle zes voeten zijn bruin.

‘Jouw voeten zijn niet van chocola. Ze zijn gewoon vies,’ zegt Noor. ‘Vies van het zand.’

‘Nou en,’ zegt Lucas. ‘Ze zijn wel net zo bruin als oma’s voeten.’

Oma lacht. ‘Mijn voeten zijn van pure choco. Daar ben ik mee geboren. In mijn land heeft iedereen zwarte voeten. Later werd ik verliefd op opa’s witte voeten.’

‘Daarom zijn papa’s voeten van melkchocolade en de mijne lekker ook,’ vult Noor aan.

‘Dan zijn de mijne van witte chocolade met chocospikkels,’ zegt Lucas. Hij veegt met zijn ene voet het zwarte zand van de andere.

‘Ben je blij met je voeten?’ vraagt oma.

‘Honderd procent,’ zegt Lucas. ‘Mijn voeten zijn renkampioen.’ Hij likt tevreden aan zijn ijsje.

Noor lacht. Honderd procent klinkt grappig, want Lucas kan nog niet tot honderd tellen.

‘Wat is procent?’ vraagt ze.

Lucas trekt zijn schouders op.

Die Lucas toch! Hij gebruikt vaker woorden die papa of mama zeggen. Terwijl hij niet eens wat het betekent!

Ze zuigt aan haar ijsje. Het gele ijsje wordt wit aan de bovenkant.

Ze bijt er stukjes af. ‘Mijn tanden bevrozen.’

‘Ik voel het ijs in mijn buik,’ zegt Lucas. ‘Superlekker koud.’

‘De ekster had ook dorst,’ vertelt Noor aan oma. ‘Hij kwam op de trampoline wat water drinken. Ik wil de vogels water geven.’

Oma knikt. ‘Goed plan,’ zegt ze. ‘De vogels hebben vast dorst met deze droogte.’

Oma haalt binnen een paar bakjes.

Noor vult de bakjes met water. Ze zet een bakje onder de trampoline. En een bakje naast het trapje. 'Ik vul de bakjes elke dag,' zegt ze.

Lucas bijt op het houten stokje van zijn ijsje.

'Andere dieren komen ook drinken,' zegt hij.

'Wilde dieren?' Noor kijkt hem met grote ogen aan.

'Beren, wolven, hyane?' zegt Lucas grijnzend.

'Hyena's,' verbetert Noor hem. 'Het is hyena.' Ze wil ook nog zeggen dat die dieren niet in de tuin wonen... Maar Lucas knijpt hard in haar arm.

'Sst,' sist hij en hij wijst onder de trampoline.

Een zwart dier met een witte vlek op zijn kop snuffelt aan het bakje water. Het dier zwiept zijn zwarte staart heen en weer en drinkt gulzig.

'Roska!' roept Noor lachend. De hond rent naar Lucas en Noor toe.

Noor slaat haar armen om Roska heen.

'Je bent helemaal geen wild dier,' zegt ze lachend. Roska hijgt met haar tong uit haar bek. Noor krijgt een warme lik. 'Zo, jij hebt lekker gerend.'

Wat voelt de vacht van Roska lekker zacht. Het is fijn om haar te aaien.

'Komen papa en mama er al aan? Ga je mee op de dijk kijken?'

Roska rolt in het gras op haar rug heen en weer. Ze strekt zich uit en legt haar kop op haar poten. Zo te zien heeft Roska genoeg gerend.

'Ik ga wel,' zegt Noor. 'Gaan jullie mee?' Ze kijkt vragend naar oma en Lucas.

'Ik blijf thuis,' antwoordt oma. 'Het is mij veel te warm.'

'Ik blijf bij oma,' zegt Lucas.

Noor kijkt een beetje sip.

'Je mag zelf gaan,' zegt oma. 'Op de dijk wacht je papa en mama op.'

Noor springt van het trapje af.

'Kijk uit voor de hyane!' roept Lucas haar na.

3. NOOR EN DE HITTEGOLF

Helemaal alleen op stap gaan is best spannend. Snel klimt Noor de steile dijk op. Naar boven klimmen is leuk, want bovenop zie je de andere kant. Het gele gras, de rivier, de blauwe lucht. Het glinsterende water is altijd zo mooi! Noor zucht ervan. Ze wil er wel de hele middag naar kijken, zo mooi vindt ze het. Het is hier heel anders dan de straat vol auto's waar ze vroeger woonde. Die mist ze niet. Sonja mist ze wél. Sonja woonde in dezelfde straat en zat bij haar in de klas. Ze is haar beste vriendin. Aan de kant van het fietspad wacht ze op papa en mama. Een man en een vrouw fietsen langs. Ze stoppen even om een slok water te nemen.

‘Pff, een echte hittegolf!’ zegt de man. ‘Ik heb het snikheet.’

‘Wat een leuk dijkhuis,’ zegt de vrouw.

De man kijkt naar het huis van Noor. ‘Met hoog water krijgen ze vast natte voeten.’ Hij stapt weer op, de vrouw ook. Noor kijkt ze na. Natte voeten klinkt niet oké!

In de verte ziet ze twee mensen wandelen. Komen papa en mama er soms aan? Langzaam worden ze groter. Ja, ze zijn het! Noor zwaait. Papa en mama zwaaien vrolijk terug. Noor rent ze tegemoet.

‘Ha Noor, stond je op ons te wachten?’ vraagt mama. Ze geeft Noor een kus.

Noor knikt. 'Krijgen we natte voeten?' vraagt ze hijgend.

En terwijl ze wijst: 'Dat zei die man op de fiets net.'

Papa schiet in de lach. 'Ach, mijn lieve meisje.' Hij geeft Noor een knuffel. 'De rivier staat juist heel laag. Kijk, je kunt alle kribben zien. Kribben zijn die dammen van steen. Bij hoog water zorgen de kribben dat de rivier minder hard door de bochten stroomt,' vertelt papa.

Noor denkt even na. Er kan dus wel hoog water zijn...

Een groot schip vaart voorbij. De motor dreunt. Noor voelt het gedreun in haar buik. Er is nog iets wat ze wil vragen... 'O ja, kan Sonja een keer bij ons komen?'

'Ja, gezellig,' antwoordt mama. 'Wil je haar straks bellen?'

Noor knikt.

'Roska rende vooruit. Is ze al thuis?' vraagt papa.

'Al lang,' vertelt Noor. 'Roska is bij oma en Lucas. Waar zijn jullie naartoe gelopen?'

'We zijn bij het grindgat geweest,' antwoordt mama. 'Door het lage water is daar nu een strandje.'

‘Mogen we daar zwemmen?’ roept Noor. ‘Ik heb het superheet. Ik smelt bijna. Lucas en oma hebben het ook zo warm. Lucas heeft al A en zwemt als een vis. Dat hebben jullie zelf gezegd.’

Pape en mama kijken elkaar even aan.

‘Is het water wel schoon?’ vraagt mama.

‘We vragen het na,’ zegt papa.

Noor springt op en neer. Ze is vergeten dat het veel te warm is om te springen.

Zwemmen vlak bij huis lijkt haar top!

‘Er is een hittegolf,’ vertelt Noor. ‘Wat is hittegolf?’

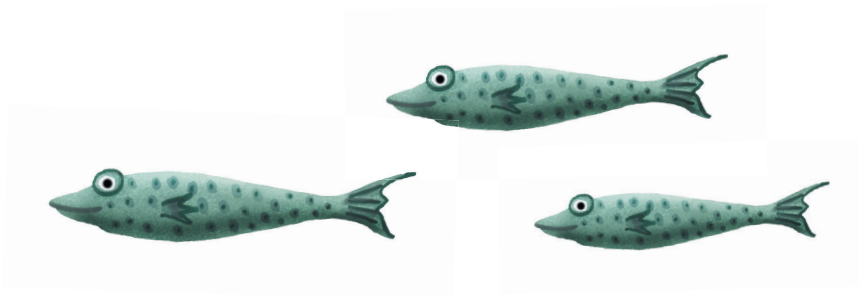
‘Bij een hittegolf is het drie dagen meer dan dertig gaden,’ zegt mama.

Noor denkt aan hittegolf. Een raar woord eigenlijk, want water heeft golven. Water is koud en hitte is juist warm.

Hittegolf klinkt gloeiend heet.

Noor krijgt het er nog warmer van. Opeens blijft ze staan en ze wijst naar het asfalt van het fietspad.

‘Kijk, de lucht beweegt, net als een golf!’ zegt ze. ‘Ik zie een echte hittegolf!’

Lucas en Noor beleven samen grote en kleine avonturen. Zo krijgt Noor een rode fiets voor haar verjaardag, lopen Lucas en Noor mee met een lampionnenoptocht, bakt papa oliebolletjes en viert de hele familie feest op Koningsdag! Vier jij met hen mee?

HET JAAR ROND IS EEN FEESTELIJK VOORLEESBOEK MET MEER DAN 70 VERHALEN OVER FEESTDAGEN, DE SEIZOENEN EN ANDERE VROLIJKE AVONTUREN.

Evelien van Dort

heeft al meer dan tachtig kinder- en jeugdboeken op haar naam staan en is nog lang niet uitgeschreven. Ze schrijft graag herkenbare verhalen die dicht bij de belevingswereld van kinderen liggen.

Daniëlle Schothorst

is kinderboekenschrijfster en -illustrator. In haar vrije tijd maakt ze graag keramiek en doet ze aan beeldhouwen.

ISBN 978 90 266 2334 9 / NUR 277

9 789026 623349 >

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT